

DREPTUL

LEGISLAȚIUNE — DOCTRINA — JURISPRUDENȚA — ECONOMIA POLITICĂ

APARE ODATA PE SAPTĂMANĂ SUB CONDUCEREA D-lor

C. G. DISSESCU

V. ATHANASOVICI, PAUL NEGULESCU, DEM. NEGULESCU, ALEX. CERBAN, G. MEITANI,
N. POLIZU-MICȘUNEȘTI, C. HAGI-THEODORAKY.

SILIU RĂDULESCU
PRIM-REDACTOR

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
3, STRADELA SF. SPIRIDON, 3

B. P. RĂDULESCU
REDACTOR-ADMINISTRATOR

Redacțiunea.—*Sucesiunea Tronului.*

Const. V. Obedeanu. — *Judecătorul Balș.*

Jurisprudența Română. — *Inalta Curte de Casație și Justiție, S. III.*—Transport (Contract de).—Predare făcută unei persoane străină de destinatar.—Responsabilitatea cărăușului.

(Firma Schenker & Com. cu Robert Wimard).

Curtea de Apel din București S. IV. — Faliment. — Creanțe depuse spre verificare. — Achitare. — Ridicarea falimentului în apel.

(Soc. E. Mark Darnstad cu Drogheria Apolo)
Curtea de Apel din Constanța.—Execuție silită.—Urmărire imobiliară.—Contestație. — Apel.

(Soc. Moara Dobrogeană cu H. Hristodula).

Trib. Ilfov, Sectia. I. c. c.—Inchiriere.—Locatar.—Degrađațiuni aduse imobilului. — Când pot atrage rezilierea contractului.

(Paulina Hesenstein cu Isac Fayon).

Judecătoria Ocol Herșu (Dorohoi). — Abuz de drept. — Proprietar vecin.—Construirea unui zăplaz.—Vătămare.—Daune (Hava Favel Laufer cu Herșcu Marcovici)

Jurisprudența străină.

Sucesiunea Tronului

Marca și fecunda domnie a Regelui Ferdinand s'a sfârșit în dimineața zilei de 20 Iulie când bunul suveran a închis în castelul dela Sinaia ochii pentru totdeauna.

Mare a fost durerea poporului român la aflarea tristului eveniment.

Sucesiunea Tronului, împodobit de marele Rege cu atâtea virtuți, a revenit tânărului vlăstar cu nume simbolic, Mihai I, sub înalta ocrotire, până la majoritate, a consiliului de Regență, care a luat exercițiul puterii regale depunând în fața Corpurilor legiuitoare constituite în Adunare Națională jurământul solemn.

Asifel noul așezământ constituțional al României s'a desăvârșit în ordinea stabilită prin edictul dela 4 Ianuarie 1926.

Păstrând cu venerațiune memoria Regelui slăvit, care, în Panteonul dela Curtea de Argeș, doarme scmnul de veci, implorăm împreună cu tot poporul român Pronia cerească să acorde augustului urmaș al Coroanei o domnie lungă și înfloritoare vrednică de gloria strălucită a marilor străbuni.

S. R.

<https://biblioteca-digitala.ro> / <https://www.iini.ro>

Judecătorul Balș

Mult mai mult ar câștiga societatea românească dacă oamenii ei, ar lăuda, barem pe jumătate, pe semenii săi valoroși, și le-ar recunoaște meritele, în timpul vieții, ca să le auză și dânși iar nu numai după moarte, pentru că atunci, fiind încurajați și văzând că li s'a recunoscut valoarea, vor lucra cu mai multă osârdie, cu mai multă plăcere și vor produce opere și mai valoroase.

Câte talente nu au amorțit, câte valori nu au rămas în obscuritate, câte inteligențe nu au pierit de multe-ori din cauza indiferenței sau egoismului semenilor lor? A trebuit moartea, ca să pue la punct justa valoare a unui om! Din această cauză a pierdut și societatea, căci acela nu a putut s'o servească la largul său, fiind încătușat.

Mathei Balș a fost unul din aceștia. Dacă el ar fi putut să auză, mort, toate laudele, ce semenii lui, i le-au adus, și meritele care i le-au recunoscut, negreșit că în timpul vieții ar fi produs și mai mult și s'ar fi urcat pe culmi mult mai înalte.

Mathei Balș a fost prototipul magistratului; el a luat absolut în serios funcțiunea sa, privită din toate laturile. Cum scrie în evanghelia magistraturii că trebuie să se poarte și să fie un judecător, Balș așa a fost: integru, sobru, corect, modest, bun, cinstit, rezervat, înțelept, învățat, enciclopedist. Aceste calități erau puse în aplicare de el, în ori-ce împrejurare, atât în viața sa publică, cât și privată.

Până-ce nu se convingea în conștiința sa de dreptate și de adevăr, nu era liniștit, și numai după aceasta punea iscălitura, ori-cine ar fi fost justițiabilul, el era legat la ochi, de aceia și autoritatea sa morală era mare în pretoriul lui. Cum îi era vorba de cumpătată, tot așa i-a fost și viața, care însă a fost nemiloasă cu el, căci dacă el a respectat-o pe ea, ea a hotărât să'l răpue prea de timpuriu. Aceasta dovedește odată mai mult, ingratitudinea pe acest pământ, din toate părțile, pentru unii oameni.

Spiritul judecătorului Balș, de dreptate, era atât de puternic imprimat în conștiința sa, încât el era un socialist în credințele sale politice, aristocrația și averea le considera ca un noroc și o înfăm-

plare în viața unui om, sau a unei familii, iar nu un merit, umanitarismul său se apleca în toate ocaziunile, asupra celor nenorociți, muncindu-se să îndrepte, din nedreptățile pe care le-a croit societatea.

El a fost în corpul său, un adevărat Pontif, pe cine a judecat el, acela a trecut prin sifa dreptății și adevărului, pe cât le poate închipui omul! Negreșit că pentru toate aceste calități și valori, ce el le-a avut, a fost puțin apreciat în timpul vieții, puțin răsplătit, puțin laudat. Dar omul superior și cinstit merge pe drumul lui drept, el lucrează pentru propria lui satisfacție, și nu așteaptă recompense, dacă nu i se recunoaște, el negreșit că suferă, dar continuă mereu să-și facă datoria!

Constantin V. Obedeauu

Advocat, fost Magistrat

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ.

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE S. III

Audiența dela 29 Martie 1927

Președenția D-lui Corneliu Botez, consilier

Firma Schenker & Comp. cu Robert Wimard

TRANSPORT. — (CONTRACT DE). — PREDAREA MĂRFURILOR UNOR PERSOANE STRĂINE DE DESTINATAR. — NEGLIJENȚA VĂDITĂ. — RĂSPUNDEREA CĂRĂUȘULUI. — NATURA DAUNELOR LA CARE ARE FI CONDMNAT. — ART. 430 C. COM. ȘI 1084 ȘI 1086 COD. CIV.

Faptul cărăușului de a preda din eroare lucrul ce i-a fost încredințat pentru transport, unei alte persoane de cât destinatarului care i-a fost indicat de către expeditor, constituie o eroare gravă, echivalentă unei vădite neglijențe în sensul aliniatului II de sub art. 430 cod. com., astfel că daunele la care urmează a fi condamnat cărăușul față de destinatar pentru perdarea lucrului, au a se calcula conform art. 1084 și 1086 cod. civil, iar nu după prețul curent al lucrurilor transportate la locul și în timpul predării.

No. 335. — Respins recursul făcut de către firma Schenker & Com. în contra deciziunii cu No. 110 | 926 a Curții de Apel din București S. II în proces cu Robert Wimard.

S'au ascultat d-nii avocați C. Nicolaescu pentru recurență și C. Vasilescu pentru intimat.

Curtea deliberând,

Asupra motivului de recurs :

„Violarea art. 340 cod. com. și nemotivare, întru-
„cât Onor. Curtea de Apel condamnându-ne la plata
„unor daune pe lângă valoarea unui strung pier-
„dut, a făcut fără motivare, o rea aplicare a legii.

Având în vedere că, potrivit art. 430 cod. com., daunele pentru transport provenite din pierdere sau stricăciuni, în caz de simplă eroare sau neglijență, trebuie să fie calculate după prețul curent al lucrurilor transportate la locul și în timpul predării, iar în caz de dol sau neglijență vădită, după dispozițiunile prescise de art. 1084 și 1086 c. civ.

Considerând că rațiunea pentru care legiuitorul comercial a prescise aceste norme în caz de avarii sau pierdere, a fost aceea, că, dat fiind faptul că aceste daune au un caracter compensator și sunt menite să reintegreze patrimoniul destinatarului micșorat sau lezat prin pierdere sau stricăciune, trebuiesc să fie calculate astfel în cât să reprezinte echivalentul prejudiciului real suportat de destinatar.

Considerând că, în speță, recurența firmă cărașe Schenker, deși s'a obligat să transporte destinatarului Robert Wimard un strung de metal, totuși printr'o eroare gravă, echivalentă unei vădite neglijențe, deoarece nu oobservase nici cea mai elementară îndatorire a sa, de a observa numele și adresa destinatarului, în loc ca să-l predea intimatului destinatar Robert Wimard, l'a predat unei alte persoane cu numele Pincu Loewenshon, care primindu-l s'a și folosit de el.

Că, întru cât în atare împrejurare, în speță este deci vorba de o eroare gravă, echivalentă neglijenței vădite, prevăzută de art. 430 c. com., Curtea de Apel printr'o justă aplicațiune a acestui text a făcut calculul daunelor provenite din pierderea strungului, reprezentând echivalentul real al prejudiciului suportat de intimat destinatar, după normele prevăzute de art. 1084 și 1886 c. civ., socotind nu numai valoarea propriu zisă a strungului pierdut dar și lipsa de folosință, motivul de casare este nefondat, iar recursul urmează a fi respins.

Pentru aceste motive, respinge.

CURTEA DE APEL DIN BUCUREȘTI S. IV

Audiența dela 18 Aprilie 1927

Președenția d-lui Gr. Pherekyde, președinte

Soc. E. Merk Darmstad cu Drogheria Apolo

FALIMENT. — DEPUNEREA CREANȚELOR SPRE VERIFICARE. — DACĂ CONSTITUE O RENUNȚARE LA DREPTUL DE OPOZIȚIE ÎN CONTRA SENTINȚEI DECLARATIVE DE FALIMENT. — ART. 711 ȘI 768 ȘI URM. COD. COM. ȘI 317 PROC. CIV.
FALIMENT. — VERIFICAREA CREANȚELOR. — ACHITAREA LOR POSTERIOARĂ. — RIDICAREA FALIMENTULUI ÎN APEL. — ART. 768 ȘI URM. COD. COM. — ART. 337, 332 ȘI 334 PR. CIVILĂ,

1) Simplul fapt al depunerii creanței spre verificare și verificarea ei la masa falimentului nu constituie o renunțare la dreptul de opoziție la sentința declarativă în faliment, deoarece asemenea acte fiind prescise de lege cu termene fatale, exercitarea lor trebuie făcută ca o măsură de prevedere, iar nu ca o achiesare în sensul art. 317 proc. civ.

2) Chiar dacă creditorii nu au declarat cu ocaziunea verificării creanțelor că au fost achitați, debitorul falit poate în apel să facă dovada achitării acelor creanțe și prin efectul devolutiv al apelului, starea de faliment se poate ridica chiar dacă achitarea a avut loc ulterior.

No. 77. — Admis apelul făcut de Societatea E. Mark Darmstad în contra sentinței comerciale No. 577—927 a Trib. Ilfov S. I comercială în proces cu Drogheria Apolo și componenții ei.

S'au ascultat d-nii avocați Asnavorian și Păunescu pentru apelant

Curtea,

Asupra apelului făcut de Societatea E. Merk Darmstad în contra sentinței comerciale No. 577 din 1927 a tribunalului Ilfov s. I comerțială, prin care i s'a respins opoziția ce a făcut în contra sentinței No. 1322/926, prin care Societatea în nume colectiv „Drogheria Apolo” și componenții săi E. Ehrlich și M. Dulberger, au fost declarați în stare de faliment.

Având în vedere concluziunile orale ale părții prezente, actele și lucrările aflate în dosarul cauzei.

Având în vedere că, apelanta atacând cu opoziție sentința declarativă în stare de faliment a Societății „Drogheria Apolo” și a componenților ei, solici-tă, în calitate de creditoare, ridicarea stărei de faliment, sub cuvânt că nu este în încetare de plăți, de oarece și-a achitat toate datoriile ajunse la scadență.

Că, însă, tribunalul a respins această opoziție, motivând mai întâi că întru cât oponenta și-a declarat și și-a verificat creanța sa la masa falimentului, implicit a dat mulțumire pe sentința declarativă în stare de faliment și potrivit principiului înscris în art. 317 pr. civ. a pierdut dreptul de a mai ataca sentința de declarare în faliment. Că, întru cât a avut loc verificarea creanțelor și creditorii n'au declarat, cu acea ocaziune, că au fost achitați, nu s'ar mai putea ridica starea de faliment și în fine că nu s'a dovedit achitarea tuturor creanțelor protestate și a celor verificate la masa falimentului.

Considerând că simplul fapt al depunerii creanței spre verificare și verificarea ei la masa falimentului nu constituie o renunțare la dreptul de opoziție la sentința declarativă în faliment, de oare-ce asemenea acte fiind prescrise de lege cu termenele fatale, exercitarea lor trebuie făcută ca o măsură de prevedere, iar nu ca o achiesare în sensul art. 317 proc. civilă.

Că, de asemenea, chiar dacă creditorii n'au declarat cu ocaziunea verificării creanțelor lor că au fost achitați, pe de o parte nimic nu împiedica pe apelanta să facă ea dovada achitărei acelor creanțe, iar pe de altă parte chiar achitarea lor ulterioară, dă dreptul la ridicarea stărei de faliment, constatându-se în instanța de apel, prin efectul devolutiv, inexistența stărei de faliment.

Având în vedere că, în fond, apelanta a depus înaintea Curței și restul creanțelor ce nu fuseseră prezentate înaintea tribunalului și Curtea controlându-le, împreună cu acelea depuse la tribunal, cu referatul de cambiile protestate, în procesul-verbal de verificarea creanțelor, constată că s'a justificat achitarea tuturor creanțelor societății în nume colectiv Drogheria Apolo și ca atare această Societate nu mai este în încetare de plăți.

Că astfel fiind, și întru cât apelanta mai dovedește că a achitat la Sindicat, toate cheltuelile ocazionate cu administrarea falimentului, apelul de față este întemeiat și urmează a fi admis.

Pentru aceste motive, admite.

Semnați : *Gr. Pherekyde, N. Racoviceanu, N. Radovici, N. Hariton, Sp. Popescu.*

CURTEA DE APEL DIN CONSTANȚA

Audiența dela 8 Martie 1926

Președinția d-lui Alex. Anastasiu, președinte

Soc. „Moara Dobrogeană” cu Hristodor Hristodula

EXECUȚIUNE SILITĂ.—URMĂRIRE IMOBILIARĂ.—CONTESTATIE FĂCUTĂ ORAL PRIN CARE SE TINDE LA SCOATEREA DE SUB URMĂRIRE A IMOBILULUI.—APEL.—ADMISIBILITATE.—ART. 525 SI 533 PR. CIVILĂ.

Când legiuitorul prin art. 533 din procedura civilă a dispus că, în caz când Tribunalul admite contestația, hotărîrea sa să fie supusă apelului, a înțeles să se refere nu numai la contestațiile propriu zise făcute prin cererea scrisă conform art. 525 pr. civilă, ci a înțeles orice opunere în genere care ar fi avut de rezultat scoaterea de sub urmărire a imobilului și care constituia un obstacol la urmărire, prin anti-teză cu cazul prevăzut în primul aliniat din art. 533, care prevede că atunci când Tribunalul respinge contestația, procedează de îndată la vânzare, hotărîrea sa în acest caz nefiind supusă apelului, ci numai recursului în Casație odată cu ordonanța de adjudecare.

No. 453 — Admis apelul făcut de „Soc. Moara Dobrogeană” contra jurnalului cu No. 8425 al Trib. Constanța S. I din 6 Noembrie 1925 în proces cu Hristodor Hristodula

Curtea,

Asupra apelului făcut de Al. Drapal, avocat din Constanța, în calitate de mandatar al Societății anonime pe acțiuni „Moara Dobrogeană” din Constanța, cu sediul în strada Decebal No. 18, contra jurnalului No. 8425 al Tribunalului Constanța, Secția I-a, pronunțat în ziua de 6 Noembrie 1925, prin cre s'a dispus scoaterea de sub urmărire a unei magazii de cereale împreună cu terenul de două mii metri pătrați, situate în comuna Caraomer și aparținând debitorului acelei societăți Hristodor Hristodulo, domiciliat în strada General Manu No. 72 din orașul Constanța;

Având în vedere actele aflate în dosar, susținerile apelantei și opunerile intimatului;

Având în vedere că, din actele aflate la dosar și din chestiuni se constată că intimatul Hristodor Hristodulo, pentru garantarea unui cont-curent ce-l avea deschis la Societatea anonimă pe acțiuni „Moara Dobrogeană”, a constituit prin actul înscris la No. 622/923, o ipotecă asupra mai multor, imobile ale sale, între care și una magazie de cereale situată lângă gara Caraomer, județul Constanța, cu două încăperi de scânduri acoperite cu olșne, împreună cu locul neîmprejmuit în suprafața de două mii metri pătrați și pe care se află cea magazie;

Că, debitorul Hristodor Hristodulo, fără a fi făcut o contestație scrisă, potrivit art. 525 proc. civilă, a cerut totuși la Tribunal în ziua de 6 Noembrie 1925, fixată pentru vânzare, ca acest imobil să fie

scos de sub urmărire, invocând dispozițiunile art. IV din legea dela 13 Martie 1925, privitoare la înstrăinarea loturilor dobândite prin împrumut;

Că, Tribunalul, prin jurnalul apelat, admitând incidentul ridicat oral înaintea sa, de către debitorul urmărit Hristodor Hristodulo, a scos de sub urmărire acest imobil compus din sus arătata magazie împreună cu terenul de două mii metri pătrați;

Că, în contra acestei încheieri a Tribunalului, făcându-se prezentul apel de Societatea „Moara Dobrogeană”, se susține în prim loc de către intimatul Hristodor Hristodulo că apelul este neadmisibil, întrucât art. 533 proc. civ. nu deschide această cale de atac decât numai în cazul când s'a făcut o contestație scrisă, pe care Tribunalul a admis-o;

Având în vedere că, legiuitorul, prin art. 533 proc. civilă, întrebuițând termenul generic de contestație, s'a referit nu numai la contestațiile propriu zise făcute prin cerere scrisă, conform art. 525 proc. civilă, ci a înțeles orice opunere în genere care a avut de rezultat scoaterea de sub urmărire a imobilului și care constituia un obstacol la urmărire, prin antiteză cu cazul prevăzut în primul alineat de sub art. 533, care prevede că atunci când Tribunalul respinge contestația, procedează de îndată la vânzare, hotărârea sa nefiind supusă apelului, ci numai recursului în Casație, odată cu ordonanța de adjudecare;

Considerând că astfel fiind și întrucât în speță Tribunalul a scos de sub urmărire imobilul în discuție, după cererea formulată în instanța de debitorul urmărit, în chiar ziua fixată pentru vânzare, această dispozițiune luată de Tribunal este supusă apelului la Curte;

Având în vedere că, în ce privește obiecțiunea de fond făcută de debitorul Hristodor Hristodulo, urmează a se examina și vedea dacă imobilul urmărit intră în prevederile legii din 13 Martie 1925, privitoare la înstrăinarea loturilor dobândite prin împrumut;

Având în vedere că, dispozițiunile art. 4 din această lege interzic înstrăinarea pământurilor aparținând cultivatorilor de pământ și care au fost date pe baza legilor de împrumut;

Având în vedere că, în speță, debitorul urmărit, Hristodor Hristodulo, nu numai că nu a dovedit că terenul ipotecat l'a dobândit pe baza legilor de împrumut, dar din contră se stabilește din certificatul No. 36854 din 1925 al Grefei Tribunalului Constanța, Secția I-a, că Hristodor Hristodulo nu este cultivator de pământ, ci are ca ocupație principală pe aceea de comerciant de coloniale, manufactură, brutărie, cârciumă, cafenea și cereale, având firma înscrisă la Tribunal; că dânsul domiciliază la proprietatea sa din orașul Constanța, din strada General Manu No. 72, precum de altfel se constată din chiar actul de ipotecă pus în executare, prin care el singur își dă domiciliul în orașul Constanța, așa că nu îndeplinește condiția de a fi locuitor sătean, spre a-i fi interzisă înstrăinarea terenului în discuție;

Că așa fiind, excepțiunea invocată de debitorul urmărit Hristodor Hristodulo, este neîntemeiată și trebuie să fie respinsă, dispunând ca urmărirea în-

cepută asupra imobilului din Caraomer să-și continue cursul.

Pentru aceste motive, redactate de d-l consilier Remus C. Benișache, Curtea admite apelul.

Semnați: *Alex. Anastasiu, Gh. Collini, R. C. Benișache.*

TRIBUNALUL ILFOV S. I CIV. COR.

Audiența dela 17 Iulie 1926

Președenția D-lui S. Rădulescu, președinte

Paulina Hesenstein cu Isac Fayen

INCHIRIERE.—LOCATAR.—DEGRADAȚIUNI ADUSE IMOBILULUI.—CÂND POT ATRAGE REZILIEREA CONTRACTULUI.—ART. 1429 ȘI 1430 C. CIVIL.

Cu toate că, potrivit art. 1429 și 1430 c. civil, proprietarul poate cere rezilierea contractului dacă locatarul nu uzează de imobilul închiriat ca un bun proprietar, ci în așa mod în cât ar putea să rezulte o vătămare pentru locatar, însă aceste fapte nu atrag în mod neapărat rezilierea contractului, ci numai atunci când degradațiunile sunt într'adevăr de așa natură în cât proprietarul la expirarea contractului nu ar mai avea posibilitatea restabilirii locuinței, ast-fel că cererea de reziliere nu poate fi admisă când degradațiunile sunt de mică importanță încât proprietarul va putea fără niciun risc de daune să le repare după expirarea contractului.

No. 602.—Respinsă ca nefundată acțiunea intentată cu petițiunea înregistrată la No. 12252/926 de către Contesa Paulina Hesenstein în proces cu Isac Fayen.

S'au ascultat D-nii avocați G. Stoicescu și Ștefan Stoicescu pentru reclamantă și Iulian Stoicescu și Christescu pentru pârât

Tribunalul,

Asupra acțiunii de față intentată de către Paulina de Hesenstein cu petiția înregistrată la No. 12252/924 pentru rezilierea contractului de arendare cu data de 25 Septembrie 1918 și prin care reclamanta arenda pârâtului Isac Fayen, pe termen de zece ani, moara din comuna Crețești-Tînești și 16 pogoane de pământ arabil situat în jurul morii.

Având în vedere actele de la dosar și susținerile orale și scrise ale părților.

Având în vedere că, reclamanta își întemeiază cererea sa pe dispozițiile art. 1429 și 1430 c. civ. susținând că pârâtul nu numai că nu a îngrijit de bunul arendat ca un bun părinte de familie și că nu a făcut reparațiile utile și necesare la întreg fondul arendat, ast-fel cum se obligase prin contractul de arendare, dar încă prin schimbarea de destinațiune a locuințelor și prin o neîngrijită și proastă întreținere a adus imobilele care fac parte din contractul de arendare într'o stare dezastruoasă.

Având în vedere că, în dovedirea acestor arătări, reclamanta a cerut, a obținut și a administrat proba cu martori și o expertiză locală, cărora a urmat în urma cererii pârâtului contra-probă cu martori și o contra-expertiză.

Considerând că deși în drept potrivit art. 1429 și 1430 c. civil proprietarul poate cere rezilierea contractului dacă locatarul nu uzează de imobilul închiriat ca un bun proprietar, ci în așa mod în cât ar putea să rezulte o vătămare pentru locatar, însă aceste fapte nu atrag în mod neapărat rezilierea contractului, instanțele judecătorești având a examina și decide, după împrejurări, admitând rezilierea dacă degradațiunile sunt într'adevăr de așa natură în cât proprietarul la expirarea contractului nu va mai avea posibilitatea restabilirii locuinței, sau respingând cererea de reziliere când degradațiunile sunt de mică importanță încât proprietarul va putea fără nici un risc de daune să le repare după expirarea contractului.

Având în vedere că, ast-fel fiind situațiunea în drept, urmează ca Tribunalul să examineze în speță și să vadă dacă într'adevăr, din probele administrate rezultă că din modul cum pârâtul locatar a uzat de bunul arendat, au rezultat deteriorări de asemnenea natură încât proprietarul nu ar mai putea aștepta până la expirarea contractului pentru repararea lor fără a se găsi în rezic de a suferi daune-interese.

Având în vedere că, din complexul depunerilor martorilor nu rezultă cecece pretinde reclamanta și anume că pârâtul prin modul cum a întreținut imobilul l-a adus în starea dezastruoasă în care pretinde că se găsește.

Având în vedere că, într'adevăr, martorul Ioan Niță Postelnicu, arată că la moară nu s'au făcut de patru-zeci și trei ani de când există, nici o reparație, și că fiecare din cei care au intrat în ea nu au făcut decât cârpeli, ast-fel că se explică în parte starea proastă în care se găsește, iar ca stricăciuni imputabile pârâtului, nu arată decât niște geamuri sparte. In privința gardului de a cărui deteriorare se plânge iarăși reclamanta, martorul arată deasemenea că nu poate fi învinuit pârâtul de oarece a fost ars de nemți.

Asemenea martorul Ioan Oprea Drăgănescu nu arată ca stricăciuni imputabile pârâtului, decât că acoperișul este ciuruit și curge ploaia prin el și că geamurile sunt sparte, adaugă însă că pârâtul a făcut mici reparațiuni bătând tablă în locurile unde cea veche era găurită.

Având în vedere că, în acelaș sens sunt și depunerile celorlalți martori care arată aceleași stricăciuni, care însă nu pot fi socotite ca provenite din culpa pârâtului, întru cât rezultă că ocupația Germană și vechimea sunt principalele cauze ale tăerii gardului și a proastei stări în care se găsește clădirile.

Având în vedere că, dacă martorii mai arată că într'o magazie pârâtul a instalat o clocitoare arti-

ficială, acest fapt nu e de natură nici de a întemeia o cerere de reziliere pentru motiv de schimbare de destinațiune, nici de a motiva că stricăciunile clădirilor se datoresc culpei pârâtului.

Având în vedere că, în ce privește raportul de expertiză făcut după cererea reclamantei de către inginerul Stinghie Bujor, dacă în acest raport se arată că totalul degradațiunilor și lipsurilor de la clădiri însumează 1.075.000 lei, însă contra-expertiză efectuată de arhitectii Ștefan Burcuș și Scarlat Petculescu, arată că proveniența degradațiunilor uzurii și nivelului pe care sunt construite, care fiind mai jos de cât nivelul drumurilor înconjurătoare ajută formarea băltoacelor din ploi și zăpezi, ast-fel că lucrările de întreținere care se fac nu se pot remarca sau sunt inutile, moara cu tot ansamblul ei fiind foarte rău situată și în acelaș timp foarte veche.

Având în vedere că, în asemenea condițiuni, Tribunalul nuși poate face convingerea că, după cum pretinde reclamanta, pârâtul a cauzat fie prin neglijență fie prin rea folosință stricăciuni la imobilele arendate, de asemenea natură încât să atragă rezilierea contractului.

Având în vedere că, reclamanta mai susține că contractul trebuie reziliat și din faptul că arendașul nu a executat clauza din contract care îl obligă să asigure moara și clădirile care fac obiectul contractului de arendare.

Având în vedere că din certificatul prezentat de pârât și din polițele de la dosar, rezultând cu totul contrariu, acțiunea reclamantei este și din acest punct de vedere neîntemeiată.

Că, deci, pentru toate aceste motive acțiunea de față urmează a fi respinsă.

Văzând și cererea de cheltueli de judecată și apreciind le ficsează la suma de 1000 lei.

Pentru aceste motive, respinge.

Semnat: S. Rădulescu

JUDECATORIA HERȚA. — DOROHOI

CARTEA DE JUDECATĂ No. 190

Ședința dela 17 Aprilie 1927

Președenția d-lui Traian R, Scriban, președinte

Hava Favel Laufer cu Herșcu Marcovici

ABUZ DE DREPT. — DACĂ FAPTUL UNUI PROPRIETAR DE A NU LĂSA PE VECINUL SĂU SĂ CONSTRUIASCĂ UN ZAPLAZ LÂNGĂ FERESTRELE CASEI SALE, PE UNDE NĂVĂLESC APELE DE PLOI ÎN CASĂ, ESTE SUSCEPTIBIL DE DAUNE.

Un proprietar care fără motiv, din răutate, nu lasă pe vecinul său să construiască un zaplaz spre a-și apăra imobilul său, gonindu-

lucrătorii și dedându-se la acte de natură să impiedice cu desăvârșire operațiile muncitorilor angajați în acest scop, constituie un abuz de drept, care poate da loc la acordare de daune pe cale de acțiune în justiție.

Judecata,

Asupra acțiunii de față.

Având în vedere actele de la dosar, și susținerile părților;

Văzând acțiunea înreg. la No. 14047/923, prin care Hava Favel Laufer din Herța, dă în judecată pe Herșcu Marcovici tot din Herța, pentru că o împiedică să repare zăplazul despărțitor, din care cauză, apele de ploii scurgându-se la vale, în loc să se dirijeze pe rigola anume construită, năvălesc prin spărtura din gardul despărțitor, inundându-i casa;

Văzând că, din cercetarea locală făcută la fața locului, se constată într'adevăr că zăplazul despărțitor este stricat, pe care, reclamanta voind să-l repare, este împiedicată de pârât, făcându-i daune; că, se constată din conformația terenului că apele, venind din deal, strada fiind situată în pantă pronunțată, dacă spărtura nu e reparată, năvălesc, inundă și umezesc imobilul reclamantei, producându-i pagube vizibile;

Având în vedere art. 998 c. civ.;

Considerând că, faptul pârâtului, de a nu lăsa pe reclamantă să repare spărtura, este o culpă delictuoasă aquiliană, creatoare de raporturi juridice, deci, de obligațiuni, fiindcă produce daune.

Considerând că, raporturile de vecinătate impun anumite obligațiuni și îndatoriri din partea ambelor părți, iar opunerea pârâtului, făcută evident cu răutate, de a nu permite reclamantei reparațiile ce le necesită despărțitura, are elementele unui quasi-delict din care se desprinde absența normelor de solidaritate socială, care trebuiesc observate de oameni;

Opunerea pârâtului, evident făcută cu scop de a cauza o daună vecinului său, atrage responsabilitatea sa, conform art. 999 c. civ.;

Considerând că, un proprietar nu poate lucra în mod abuziv, vătămând pe vecinul său, fără a avea vre-un interes și fără ca actul său să aibă o justificare de natură să conducă la apărarea proprietății sale, iar principiul „*malitiis non est indulgendum*” este aplicabil or de câte ori instanța de judecată se găsește în față unui element, a cărui conduită socială e departe de a avea moralitatea timpului, care trebuie să se degajeze din acțiunea individului;

Considerând că, exercițiul dreptului de proprietate, conform art. 480 c. c. dacă este exclusiv și

absolut, trebuie să cedeze atunci când interesul social reclamă luarea măsurilor protèguitoare, pentru acel atins de abuzul de drept al vecinului său;

Că, întreaga doctrină și jurisprudență reprezentată prin *Dim. Alexandresco, III, p. 1, pag. 242 urm., Colin et Capitant, II, p. 371 urm.; Planiol, II, 870, urm.*; recunosc principiul responsabilității când autorul unui fapt lucrează cu rea credință și cu vădită intențiune de a vătăma;

Că, conform art. 600 c. civ., proprietarii fiind obligați să suporte cheltuelile ce le provoacă împrejmuirea, ei nu se pot opune fără a comite un quasi-delict, de a permite repararea stricăciunilor cauzate de vechime la o despărțitură prin care trece apa și inundă imobilul vecinului;

Considerând că, opunerea pârâtului nu e justificată prin nimic, nici un interes de proprietate nu e la baza actului său de a goni lucrătorii pe care tocmește reclamantul să repare gardul, de cât numai satisfacerea unei porniri răutăcioase, denotând o stare sufletească a cărei origină o găsim în slăbirea sentimentului moral de după război;

Că, chiar romanii recunoșteau că exercițiul unui drept poate atrage responsabilitatea autorului, deci, maxima: „*neminem laedit qui suo jure utitur*” nu era adevărată nici atunci, cu atât mai mult azi, când obligația de a contribui la reparația îngădirilor este înscrisă în cod;

Că, omul trăind în mijlocul societății e obligat să se comporte în așa fel, ca actele sale să nu aibă intențiune vătămătoare, pentru că răutatea este ea însăși creatoare de obligațiuni, dacă aduce altuia daune vizibile sau, după cum se exprimă doctrina franceză (*Aubry et Rau, ed. 5, II, p. 308 — Baudry p. 165, No. 218 — Traité g-l de la responsabilité de Sourdat, I, 425 p. 530*), dacă faptul quasi-delictuos, consistând în acte de rezistență nejustificată, este creator de daune, art. 998 c. c. devine aplicabil;

(Vezi și *Pandectele Române, Caet. 1—1924, partea III, p. 8, Cas. Reg. (Pand. Fr. 1919, I. p. 166) cu nota d. Traian Alexandrescu — Jurisprudența Generală 1923 sp. 1070 și Dim. Alexandresco în Dreptul No. 25/920*);

Considerând că, libertatea individuală ca și dreptul de proprietate, au limite înfinit de variate, care, evoluând în timp, nu pot fi fixate în texte categorice aplicabile dealungul viiterului, iar principiile generale ale dreptului conrespunzând cu echilibrul social în fiecare moment de dezvoltare a grupurilor umane, determină limitele normale ale dreptului de proprietate și libertății individuale, așa că, criteriul unei acțiuni răutăcioase, păgubitoare, trebuie să fie obiectiv și dedus din noțiunea cuprinzătoare de culpă, iar echilibrul social determinând limitele

manifestațiunilor exterioare a dreptului subiectiv, un fapt este ilicit când atinge interesele economice și sociale (*Matei Cantacuzino, El. Dreptului Civil, No. 518 p. 431*);

Pentru aceste motive, admite.

Traian R. Scriban

JURISPRUDENȚA STRĂINĂ

INTERDICȚIUNE. — *Acte anterioare.* — *Anulare.* — *Puterea suverană a judecătorului.* — *Notorietatea demenței.*

Apartine judecătorilor de fond sesizați de o acțiune tinzând la anularea unui contract, prin aplicarea art. 503 c. civ. (446 rom.) de a declara, întemeiați pe circumstanțele cauzei, că o persoană lovită de interdicțiune era, înainte de pronunțarea interdicțiunii, într-o stare de slăbiciune intelectuală care o făcea incapabilă de a se obliga.

Judecătorii au o putere discreționară pentru a aprecia existența și notorietatea demenței în ziua facerii actului a cărui anulare s'a cerut, și nu este necesar, pentru ca această anulare să fie pronunțată, ca terții cari au tratat cu viitorul interzis să fi cunoscut starea de demență notorie a cocontractantului lor.

Dovada notorietății demenței în ziua contractului nu este supusă la nici o formulă deosebită și sacramentală: ea poate să rezulte mai cu seamă din atestațiuni medicale demne de credință.

Când starea individului atins de demență prezintă intervale lucide, aparține tribunalelor de a examina dacă actul incriminat nu poate fi menținut ca fiind făcut într'unul din aceste intervale. Dar în asemenea ipoteză, dovada lucidității este în sarcina părții care a conchis la menținerea actului.

C. Paris, 22 Martie 1927. — Rec. des somm. Sirey Iunie 1927.

* * *

SCRISORI MISIVE. — *Proprietatea destinatarului.* — *Eroare de punere în plic.* — *Citire la audiență*

Oricare ar fi caracterul unei scrisori, fie sau nu confidențială, principiul care domină materia este că ea constituie proprietatea destinatarului care singur este în drept să facă uz de dânsa; acela care o deține, chiar în afară de orice mijloace frauduloase, prin efectul întâmplării sau a unei distrațiuni a expeditorului, de exemplu în momentul punerii în plic, nu poate fi admis a o produce în justiție decât cu autorizația persoanei căreia îi aparține.

C. Nimes, 12 Oct 1926. — Gaz trib., 2-3 Mai 1927.

* * *

INCHIRIERE DE SERVICIU. — *Actor.* — *Repetiții.* — *Lipsă de contract.* — *Uzuri.* — *Evicțiune nejustificată.* — *Prejudiciu și daune.*

Când între părți nu s'a încheiat nici un contract, și nu există înscris, contractul de angajament teatral trebuie a fi regulat după uzurile profesiei.

Astfel, la Paris este uzul că actorul care a luat parte la opt repetiții se consideră ca titular al rolului său.

Dacă deci un actor, după ce a luat parte la un număr de repetiții mai mare de opt, se vede evins de odată de director sub pretext că nici jocul său nici dicțiunea nu sunt satisfăcătoare, cu drept cuvânt el poate obține daune-interese atât pentru repararea pagubei materiale cât și pentru prejudiciul moral.

Trib. civ. Seine, 20 Febr. 1927. — Res. des somm. Sirey, Seine 1927.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

DIRECȚIUNEA JUDICIARĂ

Conform art. 23 din legea privitoare la dobândirea și pierderea naționalității române, se publică următoarea cerere de naturalizare, spre știința aceluia cari ar voi să facă vreo întâmpinare, potrivit dispozițiunilor art. 23 din zisa lege.

Domnule Președinte,

Subsemnatul domiciliat în Iași, voind a rămâne pentru tot restul vieții în țară, și a dobândi cetățenia română, vă rog să binevoiți a aviza la îndeplinirea formalităților prescise de lege ca să mi se acorde naturalizarea.

În sprijinul cererei alătur actele notate pe verso.

Chiril Novohatchi

Strada Păcurari 166 bis

Conform art. 23 din legea privitoare la dobândirea și pierderea naționalității române, se publică următoarea cerere de naturalizare, spre știința aceluia cari ar voi să facă vreo întâmpinare, potrivit dispozițiunilor art. 23 din zisa lege.

Domnule Președinte,

Am onoare a cere să fiu declarat cetățean român, fiind în țară dela etatea de 10 ani, comerciant în Calea Rahovei 263, căsătorit cu româncă, având a vere imobilă și mobilă, cer scutire de termen, fiind domiciliat de mai mult de 10 ani în țară.

Anexez 4 acte, între care renunțarea la supușenia greacă.

Cu stimă,

(ss) *Androne Harisiadi*
Calea Rahovei 263

Conform art. 23 din legea privitoare la dobândirea și pierderea naționalității române, se publică următoarea cerere de naturalizare, spre știința aceluia cari ar voi să facă vreo întâmpinare, potrivit dispozițiilor art. 23 din zisa lege.

Domnule Președinte,

Subsemnata Ana Goldstein, modistă, domiciliată în Arad, Piața Peștelui No. 17, cu onoare vă rog, să binevoiți a-mi acorda cetățenia română, voind a mă stabili definitiv în România unde am toate interesele.

Cu deosebită stimă
(ss) *Ana Goldstein*

Conform art. 23 din legea privitoare la dobândirea și pierderea naționalității române, se publică următoarea cerere de naturalizare, spre știința aceluia cari ar voi să facă vreo întâmpinare, potrivit dispozițiilor art. 23 din zisa lege.

Domnule Președinte,

Subsemnatul Carol Illeg, cetățean American, de origine din Oravița, jud. Caraș, actualmente domiciliat în Timișoara, Piața Aurel Vlaicu No. 6, născut la anul 1868, viu a vă ruga să binevoiți a-mi acorda în baza art. 10 a legii pentru dobândirea și pierderea naționalității române, cetățenia Statului român cu dispensă de stagiu, voind a mă stabili definitiv în România unde am toate interesele. Anexez și actele necesare.

Primiți vă rog d-le președinte asigurarea deosebitei mele stime.

Carol Illeg

dom. în Timișoara, Piața Aurel Vlaicu No. 6

Conform art. 23 din legea privitoare la dobândirea și pierderea naționalității române, se publică următoarea cerere de naturalizare, spre știința aceluia cari ar voi să facă vreo întâmpinare, potrivit dispozițiilor art. 23 din zisa lege.

Domnule Președinte,

Subsemnatul Holcz Iacob, de profesie comerciant, de naționalitate german, de religie romano-catolică, născut și domiciliat în Timișoara, în anul 1891, Decembrie 6, str. Ruso No. 8, stabilit în România dela naștere până în prezent, am voința fermă de a deveni cetățean român și în scopul acesta alătur următoarele acte potrivit art. 7 § XI din legea din 24 Ianuarie 1924, din care se constată că mă lapăd odată pentru totdeauna de cetățenia străină optând pentru cetățenia română, conformându-mă întru toate legilor și regulamentelor legilor Românești. Alătur declarația de renunțare la supușenia străină, extractul de căsătorie cu No. 680/926, eliberat de ofițerul stărei civile din Timișoara, actul de botez cu No. 103/926, eliberat de parohia Bisericeii Timișoara, certificatul de bună purtare eliberat de Prefectura poliției Timișoara sub No. 40 din 1927 și un timbru de 50 lei.

Vă rog Domnule Ministru să binevoiți am primi cetățenia română scutindu-mă de stagi.

Cu stimă,
Holcz Iacob

Str. Aleia Ruso No. 8, Timișoara

Conform art. 23 din legea privitoare la dobândirea și pierderea naționalității române, se publică următoarea cerere de naturalizare, spre știința aceluia cari ar voi să facă vreo întâmpinare, potrivit dispozițiilor art. 23 din zisa lege.

Domnule Ministru,

Subsemnatul Dumitru Stoian, locuitor din cătunul Cogelia, pendinfe de Comuna Canara, jud. Constanța, născut în comuna Botevo, jud. Caliacra, în anul 1874, întru cât am fost omis de la încetățenirea ce s'a dat locuitorilor din județele Durostor și Caliacra, la anexarea Cadrilaterului la România și întru cât eu dela această anexare am înțeles să mă bucur de supușenia și protecțiunea română, renunțând cu desăvârșire la orice suditență străină, am onoare a vă depune odată cu această Declarația de renunțare autentificată de Tribunalul jud. Constanța la No. 1598/922, certificatul eliberat de Primăria Comunei Canara, jud. Constanța cu No. 4—7 din 1922 cum și două recepise de plata dărilor către Stat și vă rog respectuos să binevoiți a dispune cele de cuviință pentru ca această cerere a mea să fie trimisă locului în drept pentru ca la timp să mi se recunoască calitatea de supus și cetățean român.

Cu stimă,

Dumitru Stoian

Conform art. 23 din legea privitoare la dobândirea și pierderea naționalității române, se publică următoarea cerere de naturalizare, spre știința aceluia cari ar voi să facă vreo întâmpinare, potrivit dispozițiilor art. 23 din zisa lege.

Domnule Președinte,

Subsemnatul Forstmayer Fothy Ernestin, de prezent domiciliat la mama mea în comuna Sancandrei (Jud. Timiș) în baza actelor anexate mai la vale cu onoare vă rog să binevoiți a-mi acorda cetățenia română. Aclud: sub A) certificat dela Parchetul tribunalului Timișoara, că contra mea nu este în curs nici o chestie penală; sub B) extrasul de naștere; sub C) declarația de renunțarea la supușenia mahiară și optarea la cetățenia română; sub D) certificat de moralitate; sub E) certificat comunal. În speranța unei rezolviri favorabile semnez.

Cu deosebit respect

Forstmayer Fothy Ernestin

DIRECȚIUNEA JUDICIARĂ

D-1 Constantin N. Gheorghe, născut la 5 Septembrie 1896, în București, a făcut cerere acestui Minister de a fi autorizat să schimbe numele său patronimic de Gheorghe, în acela de Georgescu, spre a se numi Constantin Georgescu.

Dl. Samson Bulac, născut la 18 Decembrie 1898, în Caransebeș (Severin) domiciliat în Caransebeș, a făcut cerere acestui Minister de a fi autorizat să schimbe numele său patronimic de Bulac în acela de Talpeș, spre a se numi Samson Talpeș.